

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXIII (27).

Štev. (No.) 14

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

4. aprila 1974

Zaton idile na Jadranu

(Od našega dopisnika v Gorici)

Od konca vojne sem so se jugoslovansko-italijanski odnosi razvijali v zelo zanimivih smereh. Prva leta so bila leta medsebojne — tudi ostre — konfrontacije. Med leti 1948—1954 je stopilo v ospredje zelo napeto tržaško vprašanje. Rešitev tega delikatnega spora z Londonskim memorandumom l. 1954 je prinesel pozitivne novosti v razvoju bilateralnih odnosov. Takrat je ministrski predsednik Mario Scelba razbalkona vladne palače v Trstu prijateljsko ponudil roko jugoslovanskim narodom (za kar so ga, v prisotnosti predsednika republike Einaudija, glasno izžvižgali iredentistični nezadovoljneži). Odrpelo se je novo poglavje v zgodovini odnosov med obema jadranskima sosedoma. Kljub temu seveda ni kar čez noč izginila vsa teža in moreča dediščina preteklosti. Fašistična tiranska ter imperialistična politika do jugoslovanskega sosedu in posebej trdo raznarodovanje primorskih Slovencev na eni strani, nato povojni dogodki in posledice jugoslovanske zasedbe v Trstu in Gorici, pri vsem pa še velika različnost ideološke usmeritve obeh sosedov — vse to je igralo svojo vlogo, in jo morda še danes igra.

V dialektiki stikov med Rimom in Beogradom je treba v začetku beležiti prve uradne stike med obema vladama. Sledili so si razni obiski, ki so začeli na ravni ministrskih podtajnikov, končali pa so se s prvimi uradnimi razgovori obeh zunanjih ministrov (Segni-Popović). Počasi so se ti stiki krepili, vrsta ukrepov političnega in gospodarskega značaja se je množila. Raslo je zlasti gospodarsko sodelovanje, to še posebej v korist Jugoslavije in pa italijanske veleindustrije. Sčasoma je prišlo do večje politične izmenjave, ki je dosegla svoj vrh v izmenjavi obiskov ministrskih predsednikov. Aldo Moro in Mika Špiljak sta v imenu obeh vlad zagotavljala novo obdobje miru in sprave med obema jadranskima sosedoma. Prijateljsko vzdušje pa je doseglo svoj uradni višek v obisku predsednika italijanske republike Saragata v Jugoslaviji (ko so ga na veliko gostili tudi vrhovi slovenske republike s Sergejem Krajgerjem na čelu). Temu je sledil od Beograda že dolgo zaželen obisk maršala Tita v Rimu. Predsednik jugoslovanske republike je sicer moral svoj že do potankosti programirani obisk v Italiji prvič nepričakovano odložiti (znamenje negotovosti italijanske uradne politike do nekdanje cone B!) Afera je že zadobila neprijetno obliko incidenta, ki bi lahko nevarno zasenčil kar svetle odnose med Rimom in Beogradom. Zunanji ministroma obeh držav, Moru in Tepavcu, se je čez nekaj mesecev posrečilo to nenadoma nastalo ostrino še kar dobro diplomatsko omiliti na znanem srečanju v Benetkah. Tako je malo kasneje le prišlo do državnega obiska Josipa Broza Tita v Italiji, kar je pomenilo nekako politično krono dosedanjemu sodelovanju med državama.

Titov obisk je hotel predvsem pokazati, da ima Jugoslavija lahko dobre odnose na zahodu ne le z Luksemburgom in Norveško, ampak tudi s svojimi najbližjimi in — včasih težkimi sosedmi. Obisk je gotovo pomenil velik prestižni uspeh maršala Tita tudi za notranjo rabo (glej še sprejem za brnastimi vrati v Vatikanu). Tudi uradni obisk Italija je ob tem obisku pela velike hvalospeve državniški modrosti jugoslovanskega maršala, medtem ko je javnost ostajala bolj rezervirana.

Od tega obiska sem je že minilo nekaj let. V tem času pa je lahko opaziti nekako diplomatsko-politično stagnacijo. Ne samo, da nismo več zabeležili nikake pomembne izmenjave obiskov vrhunskih političnih osebnosti. Lahko bi rekli, da je na tem področju

NOVA JUGOSLOVANSKA USTAVA

TITO SE NI UDELEŽIL PROGLASITVE

Letos 21. februarja je 140 članski parlament narodov, kakor se je doslej imenoval jugoslovanski komunistični parlament, „slovesno proglasil“ novo, že četrto ustavo komunistične Jugoslavije.

Tito, ki bo letošnjega 25. maja star 82 let, se proglasitve zaradi obolostnosti ni udeležil.

Nova jugoslovanska komunistična ustava ima 404 člene ter uvaža nov zbornični sistem delegacij, poleg drugega pa tudi „daje pravice nezakonskim otrokom“ in v splošni zakone o splavu, se pravi zaščiti umore nerojenih otrok.

...konec buržujskega sistema.“

Avtor ustave, komunistična partija s Kardeljem na čelu, je ob njeni proglasitvi spet poveljevala svojo „umetnino“, češ da „daje delovnemu človeku, in to prvič v zgodovini sveta, pravico upravljati rezultate svojega dela in ga spreminja v svojega lastnega predstavnika namestnika in odbornika.“ Tako so sedaj v komunistični Jugoslaviji, pravijo partiji, tvorci ustave „odpravili zadnje sledove buržujskega parlamentarnega sistema.“

Objavljeno je tudi bilo, da bodo volitve delegatov (kakor se po novi ustavi imenujejo poslanci in drugi predstavniki, v občinske, provincijske, republiške in federalne organe) pred 15. majem, ko se bo sestal novi federalni parlament, sestavljen iz dveh zbornic in spet „izvolili“ diktatorja Tita za dosmrtnega predsednika države. Nove volitve v komunistični Jugoslaviji bodo torej pred zasedanjem 10. kongresa ZKJ, ki je napovedan za 27. maja tl.

Kakor slehernemu partijskemu dokumentu, ki ga izdajo v komunistični Jugoslaviji, tako tudi v novi ustavi Titovi partiji s Kardeljem na čelu pojejo veliko slavo. O vseh treh prejšnjih ustavah so jugoslovanski partijski pisali in govorili, da so „najboljše na svetu“, toda so jih morali nadomestiti, da so jih „prilagodili revolucionarnim spremembam,“ ki da so se zgodile v državi.

Opazovalci jugoslovanskih notranjih razmer pa ni ušel pravi vzrok, ki je prisilil partijo na novo ustavo. Komaj dva dni pred proglasitvijo nove ustave ga je v govoru javno izpovedal Veliko Milatović, predsednik partijske množice, ki je prišlo do neke utrujenosti in pasivnosti. Morda je vse to znamenje navidezne naveličanosti, ko je v bistvu zmanjkalo nadaljnjih pobud od obeh strani.

Ni pa ostalo samo pri tem. Prišlo je tudi do raznih znakov zaostritve. Tu ne mislim na pasivnost italijanskih odgovornih krogov do problemov slovenske manjšine (kar bi tudi predstavljalo zanimivo poglavje zase), pač pa na ohladitev meddržavnih stikov. Sem se uvrščajo tudi nekateri koraki rimske vlade, ki lahko le otežkočijo nadaljne oblike sodelovanja. Pri tem mislim na zadnjo noto italijanske vlade, ki označuje za italijanske razne dele sedanega jugoslovanskega ozemlja (cono B), kar je izzvalo upravičeno zaskrbljenost jugoslovanske vlade, ki je takoj protestirala pri italijanskem veleposlaniku v Beogradu.

Znamenja, ki predvidevajo počasen zaton nekdanje idile na Jadranu. Tak zaton pa ne more navdajati z veseljem dobromislečnih ljudi, ne glede na različnost ideologije in na odnos, ki ga imamo do komunističnega režima v Jugoslaviji. Tudi demokratični Slovenci se tega ne moremo in ne smemo veseliti, kajti pri tem ne igra vloge trenutni politični režim, temveč posebej interesi slovenskega naroda v domovini ter izven nje, ki so trajni in nedeljivi.

A. B.

žične organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL), ko je v Črni gori izjavil, da „so vse politične ustanove v našem sistemu zašle v krizo in da „se je z vsakim odlašanjem spremembe položaj poslabšal.“

Totalna partijska kontrola

Dasi uradna partijska propaganda trdovratno izjavlja, da je nova ustava tako sestavljena, da krepi delavski razred na splošno in delavsko samoupravljanje posebej, pa je že iz površne analize ustave razvidno, da gre predvsem za okrepitev totalne partijske kontrole nad državo.

Najmanj tri novosti v novi ustavi to dokazujejo:

1) Vrhovno kolektivno vodstvo Jugoslavije, ki je imelo doslej 23 članov, je skraćeno na 9 članov, s predsednikom ZKJ kot „ex officio“ članom (kar bo tudi po Titovi smrti).

2) Novi sistem delegacij temelji na tkim. „imperativnem mandatu“, po katerem izvoljeni delegati v vseh državnih organih ne bodo mogli (v nasprotju z relativno možnostjo svobodnega izražanja, do katere so se z razvojem desletj dopolnili) več izražati svojih lastnih mnenj, temveč se bodo morali striktno pokoravati navodilom „iz baze“, ki jo kontrolira partija.

3) Družbeno-politični parlamenti, sestavljeni iz treh zbornic v občinah, provinciah in republikah (federalni parlament bo imel samo dve zbornici) bodo sestavljeni iz delegatov „iz družbeno-političnih organizacij.“ Tako bo Socialistična zveza, ki jo vodi partija, pošiljala svoje delegate v zgoraj omenjene zbornice.

Beograjski dnevnik Politika je 21. februarja ta postopek popisal med drugim takole:

„Prisotnost politične moči in vpliva (partije)... ne zaradi njene moči kot take (ZKJ si je ne poskuša znova prisvojiti)... je važna, ker je bilo ugotovljeno, da bo mogoče odgovornost za najbolj odločilne sklepe v bodočnosti doseči samo na najbolj direkten in najbolj samoupraven način skupaj s samoupravljalci, ne pa indirektno.“

Zakon partije in štiri ustave

Prva ustava komunistične Jugoslavije, ki je bila enostavna kopija sovjetske ustave, je bila proglašena 31. januarja 1948. Od konca druge svetovne vojne do prve ustave je v državi vladal zakon partije, po katerem so pomorili 12.000 mož Slovenske narodne vojske in druge vrnjene vojaške formacije iz Hrvaške in Srbije, izvrševali ljudske sodne procese in obsojali na smrt in na dolgoletne ječe in prisilno delo na stotisoče jugoslovanskih državljanov. V prvih treh letih partijske vladne brez ustave je šlo skozi jugoslovanska komunistična sodišča nad en milijon jugoslovanskih državljanov.

Po sporu z Moskvo junija 1948 je diktator Tito sklenil spremeniti ustavo ter so končno 13. januarja 1953 proglasili tkim. Ustavni zakon, neke vrste „neuradno ustavo“. Obdržali so jo deset let, 7. aprila 1963 pa so proglasili tretjo ustavo, ki je imela 259 členov. Kardelj jo je slavil kot „napredno in moderno ustavo.“ To ustavo so nato trikrat popravili: aprila 1967 so jo spremenili na šestih mestih (popravki s številkami 1 do 6), decembra 1968 na trinajstih mestih (popravki od 7 do 19), julija 1971 pa še na 23 mestih (popravki 20 do 42). Zaradi tolikih popravkov, za katere so trdili, da so bili nujni „zaradi razvoja“, so jugoslovanski partiji v svoji „vseznalosti“ spoznali, da bo treba ustavo dejansko znova napisati. Sestavili so osnutek, ki je obsegal 378 členov, ki so ga pa še razširili in tako sedaj nova, četrta ustava komunistične Jugoslavije obsega 404 člene.

V zvezi z novo ustavo je predvsem

Censuró Paulo VI el control de natalidad

El papa Paulo VI. enjuició severamente en un reciente documento las políticas del control de natalidad, planeadas por algunos gobiernos. En un discurso preparado para ser dirigido al secretario general de la conferencia mundial de la población, organizada por la UN en Roma y al director ejecutivo del fondo de las Naciones Unidas para las actividades de la población, reafirma la doctrina de la Iglesia.

Citando sus encíclicas „Populorum progressio“ y „Humanae vitae“, el papa afirma: „Las verdaderas soluciones del problema — y nosotros quisiéramos decir las únicas — serán las que tengan debidamente en cuenta todos los factores concretos en su conjunto: las instancias de la justicia social y el respeto de las leyes divinas que gobiernan la vida, la dignidad de la persona humana y la libertad de los pueblos, el rol primordial de la familia y la responsabilidad de los esposos.“

„Cualquier política sobre la población — dijo también Paulo VI — debe asegurar la dignidad y la estabilidad de la institución familiar, garantizando los medios que le permitirán desempeñar su verdadero rol. La decisión acerca del número de hijos, depende del recto juicio de los cónyuges y no puede ser dejada al juicio de las autoridades públicas.“

„Otroško brbljanje in komunistični koncepti“

Večina univerz v komunistični Jugoslaviji je ustanovila tkim. „Centre za marksistično izobraževanje kot pobudnike programa za izpopolnjevanje marksistične vzgoje na visokošolskih ustanovah.“

Ti centri naj bi bili „zagotovilo realnih pogojev za uveljavljanje marksizma na univerzi.“ Komunistični režim ugotavlja, da mu mladina uhaja izpod kontrole in da ji „manjka socialistične zavesti“, katero sedaj nameravajo „vzgojiti prek stalnega marksističnega izobraževanja, od osnovne šole do fakultete.“

Komunistična partija pa je v zadnjem času segla še nižje v otroška leta jugoslovanskih državljanov. „Marksistično izobraževanje“ nameravajo upeljati tudi v otroških vrtec, „da se bodo tudi otroci dveh in treh let lahko vključili v našo samoupravno družbo in delili z nami marksistični pogled na svet.“ piše revija državnega Inštituta za javno izobraževanje.

Marksistični vzgojni „strokovnjak“ piše med drugim: „Otrok treh let že ima osebnost, ki mu omogoča vključiti se v družbene procese samoupravne organizacije in spoznavati marksistična načela o razvoju sveta.“ To svojo teorijo ta partijski „pedagog“ utemeljuje takole:

„Seveda ni mogoče pričakovati, da bi ti otroci debatirali o delovnem urniku ali o čistem dobičku otroškega vrta. Toda vsak otrok mora imeti prazna

značilna sestava federalnega in drugih parlamentov.

Značilnost parlamentov in ugibanja o Kardelju

Federalni parlament je sestavljen iz dveh zbornic: iz Federalne zbornice in iz Zbornice republik in provinc. Prva bo imela 220 delegatov (30 delegatov iz vsake od šestih jugoslovanskih republik in 20 iz vsake od obeh avtonomnih provinc); druga bo imela 88 delegatov (12 iz vsake republike in 8 iz vsake province). Tako bo Federalni parlament štel 308 delegatov, bo pa redkokdaj zasedal „in plenum“. Načeloma bosta namreč obe zbornici „aktivni“, se pravi vsaka bo zase delovala in izvrševala sklene v svojem območju. Zbornica republik in provinc bo razpravljala o sklepih, ki jih bodo morale odobriti vse republike in province.

Opazovalci so ob pripravljanju nove jugoslovanske komunistične ustave tudi ugotovili, da partija Kardelja vedno bolj javno prikazuje kot Titovega naslednika. Javno je žel priznanje, da je „oče nove ustave“, obenem pa ga proglašajo tudi za „edino osebo“, ki more posredovati med nasprotujočimi si skupinami v državi. Dasi tudi diktator Tito sam favorizira 64-letnega Kardelja za svojega naslednika, pa opazovalci menijo, da se bo to morda v prvem hipu po Titovi smrti zgodilo, da pa bodo poznejše notranje napetosti v državi privedle na vrh oblasti nove obraze, če ne bodo že prej velesile po svoje zaključile poglavje v zgodovini jugoslovanskih narodov.

vico, v okviru marksistične vzgoje, izbirati med eno in drugo barvo; hoditi po preprogah različnih barv; izbirati med več vrstami sladkarij. Predvsem pa ima, v okviru marksistične vzgoje pravico popacati svoje risbe, jokati brez strahu pred kaznijo, itd.“ In nadaljuje: „Tudi seveda ni mogoče pričakovati, da bi se otroci izražali in se pogovarjali za svoje samoupravne pravice s pravnimi besedami, toda doseči moramo, da bodo otroške vrtnarice tako izsolane, da bodo znale postaviti otroško brbljanje v marksistične koncepte.“

V Jugoslaviji se je partija, kakor kaže, zavzela, da bi vzgojila čim več ljudi z okrnjenim duhovnim obzorjem, da bi novi razred čim lažje vladal nad „širokimi ljudskimi množicami.“

Veliki teden

Ko je Jezus od Marije šel, se je veliki, sveti teden začel, je Marija polna bolečin vprašala Sina s srcem žalostnim:

„Oh, Sin, ti ljubi Jezus moj, kaj bo to nedeljo s teboj?“

„Danes bom kot kralj češčen, z oblačili in palmami okrašen.“

„Oh, Sin, ti ljubi Jezus moj, kaj bo na sveti ponedeljek s teboj?“

„V ponedeljek popotnik sam bom, ki nikjer prenočišča ne dobom.“

„Oh, Sin, ti ljubi Jezus moj, kaj bo na sveti torek s teboj?“

„V torek po svetu bom prerok naznanil, da je minljivo vse in povsod.“

„Oh, Sin, ti ljubi Jezus moj, kaj bo na sveto sredo s teboj?“

V sredo bom reven in ubog za trideset srebrnikov izdan iz Judeževih rok.“

„Oh, Sin, ti ljubi Jezus moj, kaj bo na sveti četrtek s teboj?“

„V četrtek v dvorano orem svetlo kot jagnje za sveto Rešnje Telo.“

„Oh, Sin, ti ljubi Jezus moj, kaj bo na sveti petek s teboj?“

„V petek, mati moja ljuba, odrešil svet bom, da ne obupa.“

„Oh, Sin, ti ljubi Jezus moj, kaj bo na sveto soboto s teboj?“

„V soboto pa zrno bom pšenično, ki se v zemlji prerodi resnično.“

V nedeljo raduj se, Mati moja, stopim čez kamen iz groba pokoja in v roki svoji križ držim, da z njim ta svet razveselim.“

Narodna

AMERIŠKO SOVJETSKI ODNOSI

KISSINGER: KOMBINACIJA SODELOVANJA IN TEKMOVANJA

Ameriško-sovjetska skupna izjava o rezultatu razgovorov, ki jih je imel ameriški zunanji minister Kissinger s sovjetskimi partijskim šefom Brežnjevom ugotavlja, da državnik nista našla rešitve problemu omejitve strateškega orožja in zato že sedaj v Washingtonu dvomijo, da bi mogel ta problem rešiti Nixon, ki se pripravljala obiskati Moskvo junija t. l.

Skupna izjava, ki obsega komaj 600 besed, je vsebinsko prazna. Kissinger in Brežnjev se v svojih razgovorih nista zedinila v nobenem problemu, ki deli ZDA in Moskvo, tako v Evropi, kakor na Bližnjem vzhodu in v medsebojni trgovini.

V Washingtonu je ameriški obrambni minister Schlesinger izjavil, da se Kissinger in Brežnjev nista sporazumela v problemih omejitve strateškega orožja in da zato tudi Nixon tega ne bo mogel storiti, ko bo morda prihodnjega junija potoval v Moskvo. Izjavil je, da če se o tem problemu ne bodo prej sporazumeli, potem tudi na vrhunski konferenci tega ne bo mogoče storiti.

V skupni izjavi Moskva in Washington poudarjata, da hočeta najti rešitev zastoju pogajanj o omejitvi strateškega orožja v Ženevi, ne omenjata pa, kaj sta se Brežnjev in Kissinger dogovorila, da bi se ta zastoj prekinil.

Na poti iz Moskve v Washington se je Kissinger ustavil v Londonu, kjer je imel razgovore z laburističnim predsednikom Wilsonom. Na tiskovni konferenci je izjavil: „Teško je definirati uspeh. Istočasno je težko reči, da bi v Moskvi dosegel uspeh. Stopnja napredka bo razvidna iz posledic mojih razgovorov v Moskvi. Tudi če bi do-

segli popoln uspeh, bi še vedno čas pokazal, če je temu tako. Naši odnosi z ZSSR so kombinacija sodelovanja in tekmovanja, zato do dvomljivih slučajev vedno lahko pride. Skladišča množičnega uničevanja resno ogrožajo sožitje.“

Strokovnjaki, ki so spremljali Kissingerja, so izjavili, da Kissinger smatra, da v svojih razgovorih z Brežnjevom ni uspel. Sovjeti so postavili predloge o omejitvi nuklearnega orožja, ki jih je Kissinger smatral za nesprejemljive.

Skupna ameriško-sovjetska izjava pravi, da so bili razgovori „konstruktivni in resni.“ Tako formulacija v komunistični izjavi pomeni težka pogajanja.

V Londonu se je Kissinger dotaknil tudi odnosov med ZDA in Zahodno Evropo in nedavne besedne spopade zlasti med ZDA in Francijo imenoval „družinski spor“, ki naj se čimprej reši v blaginjo vseh.

Na vprašanje časnika, če gre Washingtonu še vedno za to, da se pripravi in izda skupna ameriško-zahodnoevropska deklaracija o medsebojnih odnosih ob priliki 25-letnice obstoja NATO, je Kissinger izjavil, da je NATO predragocena organizacija, da bi jo razbili kot rezultat nesporazumov, ki so v bistvu le obrobna značaja.

Opazovalci ob Kissingerjevem obisku tudi ugotavljajo, da se je z Brežnjevom razgovarjal tudi o umetnostih evropske varnostne konference, se pravi o končni delitvi Evrope med sovjetsko in ameriško polovico, da pa rezultata teh razgovorov prav tako ni mogoče ugotoviti iz kratke skupne ameriško-sovjetske izjave.

Solženicin zaskrbljen

Minuli petek je iz Moskve priletela v Zurich v Švici, kjer se je nastanil 55 letni pisatelj Solženicin, tudi njegova 33 letna žena Natalija s štirimi otroki in svojo materjo. Na letališču v Moskvi se je od Solženicinove žene poslovilo več njegovih prijateljev, med njimi sin pesnika Borisa Pasternaka, Evgen Pasternak. Jokajočim prijateljem in znancem je Solženicinova žena zaklicala v slovo: „Ne jokajte. Prav gotovo se bomo vrnil.“

Sovjetska policija je, iz propagandnih razlogov, dovolila Solženicinovi družini, da je s seboj odpeljala tudi Solženicinov arhiv, ki obsega več tisoč dokumentov in knjig.

Solženicin je tiskovni agenciji AP izjavil, da za zdaj nima namena obiskati ZDA in da je zaskrbljen nad severnoameriškim nerazumevanjem njegove vizije o ruski bodočnosti. Izjavil je, da je pristal na intervju z AP, da bi popravil „primitivno in celo napačno razlago“ njegovega „pisma sovjetskim vodjem“.

V svojem odprtem pismu sovjetskim vodjem lansko jesen, ki obsega 15.000 besed, Solženicin poziva sovjetske ve-

ljake, naj se odpovedo vlogi svetovne velesile in naj se raje osredotočijo na notranji napredek države. Prepričan je, da bodo „države in narodi mogli doseči visoke duhovne rezultate samo na račun prostovoljne omejitve zunanje ekspanzije, se pravi, če bodo posvetili vse svoje sile za svoj notranji napredek.“

Solženicin je tiskovni agenciji tudi izjavil, da opaža, kako na Zahodu napačno razlagajo mnoge njegove izjave in pisanja, „s čemer tisk vnaša elemente nezaupanja med narode, namesto da bi jih navajal na medsebojno sporazumevanje.“

Zbližanje med Egiptom in ZDA

HLAD MED KAIROM IN MOSKVO

Egipčanski diktator Sadat je v svojih nedavnih izjavah londonskemu radiju pokazal izredno umirjenost in naklonjenost do ZDA. Poudaril je, da „kategorične spremembe v ameriški politiki do Arabcev vzbujajo zaupanje v letih od 1967 do 1973 je vseljencev po podatkih iz ankete 9%, so to ekonomski, a število začanja padati.

Na naslednje vprašanje: Zakaj ste emigrirali?, so odgovorili sledeči: 28% iz političnih razlogov, 36% iz ekonomskih, 11% zaradi družine, iz raznih razlogov 16%; 9% anketirancev pa ni odgovorilo.

Na vprašanje o civilnem stanu je 86,3% odgovorilo, da so poročeni s Slovenko oziroma Slovencec, s tujcem ali tujko 7,2%, samskih pa je 6,5%. Poročeni imajo 371 otrok, povprečno na družino 2,21. Ta povpreček je nekoliko višji, kot kanadski, ki je 2,15.

Kanadsko državljanstvo je privzelo 85,7%, ndržavljanstvo je 10,3%, na vprašanje jih ni odgovorilo 4%.

Odgovori glede vrnitve so takile: Samo 3,3% je trdno odločenih za vrnitev v domovino; vrnitev veže na spremembo političnih razmer 7,2%; 9,3% bi se vrnilo le v primeru spremembe raznih pogojev, predvsem ekonomskih, do čim velika večina, 62,1%, ne misli na stalno vrnitev.

Po zaposlitvi so v Kanadi na prvem mestu tovarniški delavci (30,20%), sledi stavbeni delavci (18,82%), profesionalci — v službi — je 13,18%, v

Mednarodni teden

Ameriška raketa Mariner 10, ki je fotografirala z višine 756 kilometrov satelit Merkur, ki je najmanjši od sončnih satelitov, a Soncu najbližji, je odhitela mimo njega proti Soncu, okrog katerega bo nato zavila nazaj in, če bodo naprave delovale, v drugi polovici septembra spet brzela mimo Merkurja in ga fotografirala. Iz fotografij se ugotovili, da je površje Merkurja podobno luninemu površju, da se temperature sučejo od +510° C na sončni strani do -140°C na senčni strani in da nima atmosfere.

Venezuela bo imela od letos naprej od izvoza svojega petroleja 10.000 milijonov dolarjev čistega dobička letno. Perezova vlada namerava uporabiti večji del te vsote za reševanje težkih družbenih razmer, v katerih živi večina venezuelskega prebivalstva, toda „denar ne more rešiti vseh vprašanj“, je izjavil predsednik Perez.

Nemški časopis Die Welt je objavil, da je jugoslovanskega komunističnega diktatorja Tita zadela delna kap in da so možnosti, da bi ozdravil, ker bolega na močnem poapnenju žil, majhne. Poročilo so ponatisnile številne tiskovne agencije. Iz fotografij, ki so bile objavljene ob priliki nedavnega obiska egipčanskega diktatorja Sadata pri Titu, ni razvidno, da bi Tito resno zbolel in mnogi dvomijo v verodostojnost Die Weltovega poročila.

Nemiri v Abesinji, ki trajajo že skoro tri tedne, so bili pripravljeni in povzročeni od zunaj, ugotavljajo opazovalci razvoja v tej afriški državi. V Addis Abebi so oblasti objavile, da so zaplenile dokumente, iz katerih je razvidno, da imajo uporniki zveze z Moskvo, ki ima namen ustvariti si postojanko v Abesinji v protitež kitajski postojanki v Tanzaniji.

ameriške namene na Bližnjem vzhodu.“

Sadat je v svojih izjavah, ki nakužejo novo egipčansko politiko na Bližnjem vzhodu, nadalje izjavil: „Je več tajnosti, o katerih ne morem govoriti, ki pa brez dvoma dokazujejo, da se je ameriška politika usmerila v mir in ustvaritev ravnotežja“ med Arabci in Izraelom. Sadat je poudaril, da ameriška vlada sedaj stremi za mirom in mirno rešitvijo spora na Bližnjem vzhodu, „medtem ko so v preteklosti ZDA stale popolnoma na strani Izraela.“ Primerjal je nato politiko bivšega predsednika Johnsona in sedanjega predsednika Nixona, kar dokazuje spremembo v ameriški politiki.

Glede ukinitve petrolejskega bojkota proti ZDA je Sadat izjavil, da je bil Egipt prvi, ki je priporočal ta korak: „Vse dotlej, dokler bodo ZDA postopale tako, kakor sedaj, moramo tudi mi odgovarjati pozitivno. V svoji politiki moramo biti prožni,“ je zaključil Sadat.

Na vprašanje glede egipčansko-sovjetskih odnosov, za katere je znano, da so se močno ohladili, pa Sadat ni hotel odgovoriti.

„Grčija je bila v vseh časih revna dežela. Na tem temelji njena moralna sila, do katere se je povzpela z bistroumnostjo in s tem, da se je podredila strogim zakonom. Ta moralna sila brani Grčijo pred siromaštvom in zaslužnjem.“

Hesiod, Opravila in dnevi, VII, 102

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Po dolgotrajnih debatah in končnem apelu na samega predsednika Perona, se je pretekli teden le izrekla velika paritetna komisija, ki je študirala povišice delavskih plač. Končna količina povišice je bila 13 odstotkov. Bolj se ta povišica pozna v nižjih sektorjih, kajti minimalna plača je 1000.— novih pesov poskočila na 1.300.—. Prav tako, ne glede na 13% povišico, ta ne more biti manjša kot 240.— novih pesov. Poleg tega so bile v višini 30 odstotkov povišane družinske doklade.

Ko je bila podpisana nova splošno delavska pogodba, je predsednik general Peron izjavil, da bodo paritetne komisije, kot jih določa zakon, sklicane čez eno leto, t. j. junija 1975. Tedaj bo baje država že prišla iz najtežjega položaja, in bodo sindikati lahko svobodno razpravljali o višini delavskih dohodkov. Zatrnil je tudi, da „se več ne more dati“ in da vlada tudi ne obljublja več, kot je zmožna izpolniti, oziroma kolikor stanje države dopušča.

Seveda so istočasno določili tudi povišanje tarif. Transport v višini 12%, elektrika v različnih procentih, nafta okoli 100% itd. Seveda so tukaj znova na boljšem delavski sektorji. Železniška mesečna delavska vozovnica se ni povišala, prav kakor tudi ne elektrika, katere družinska poraba naj bi bila pod 120 kilovatnih ur za dvomesečje. Gasoil, katerega uporablja večina tovarnjakov, pa se je podražil le za 8%, da podražitev prevoza ne bi preveč vplivala na življenjsko druginjo.

Kljub tem raznim ukrepom v prid socialno nižjih sektorjev prebivalstva, položaj ni tako rožnat, kot ga skuša prikazati vladna propaganda. Dolež so cene že precej narasle od zadnje povišice in do nove povišice je še 14 mesecev. Od tega, kako bo vlada kontrolirala cene, in sploh, kakšna bo vladna gospodarska politika, je odvisno, če bo v drugi dobi peronistične vlade življenje argentinskega človeka bolj ugodno, oziroma vsaj manj težko kot doslej.

Medtem se vlada srečava z raznimi problemi. Ko je rešila „divjo“ stavko v Narodni banki, je zapadel 31. marca zakon, po katerem bi vlada lahko odpustila katerega koli državnega uslužbenca iz službe. Vlada je sicer v kongres poslala osnutek o podaljšanju roka tega zakona, pa se je osnutek zataknil v poslanski zbornici. Senat ga je sicer potrdil, pri poslancih pa vlada ni mogla zbrati dveh tretjin za hitri postopek in je osnutek moral po normalni poti preko poslanske komisije za delavske razmere.

V Mendozoi so se dokončno odločili nastopiti proti guberniju. Navidezni vzrok je nejasna kupčija okoli državnega vinskega podjetja Giol. Tako guberniju grozi politična sodba, po ka-

teri ga provincijski kongres lahko odstavi z guvernerskega mesta.

Radikali pa se pripravljajo na notranje volitve. Precej močna struja se zavzema za to, da bi stari vodja dr. Balbín bil ponovno predsednik narodnega komiteja stranke. Borba bo znova tekla med njegovimi pristaši in pa pristaši dr. Alfonsina. Opazovalci prerokujejo ponovno zmago dr. Balbinu in s tem seveda njegovi politiki „konstruktivne opozicije“ do sedanje vlade.

Povabilo narodnim nošam

Na Belo nedeljo, 21. aprila, bo v Slomškovem domu vsakoletni Slovenski dan, ki ga prireja Zedinjena Slovenija. Prireditelji tega dne vabijo predvsem k čim večji udeležbi ljudi v narodnih nošah iz območja vseh domov, ne samo ramosmehijske skupnosti, kajti to je vseslovenska prireditev.

Vsi vemo, kaj pomeni fant in dekle, kakor tudi mož in žena v slovenski narodni noši. To pomeni vključitev naše generacije k dedom in pradedom, ki so v času, ko še ni bilo strojnih tvornic, sami po lastnem okusu izdelovali svojo slavnostno obleko, ki jim je služila za vse življenje, za nedeljske in svečanostne priložnosti. Tako so izoblikovali Gorenjci svojo nošo, Belokranjci svojo, in Korošci in Štajerci pa Primorci in Prekmurci tako nekako kot se nosijo še danes v Argentini gauči. Toda tu je ta noša še živa, pri nas jo je evropska civilizacija že pred stoletjem prerastla, toda spoštovanje do nje estetske pomembnosti ter etnografske in zgodovinske vrednosti so odslej okrepila. Tako je nekdanja noša našega rodu zavzela manifestacijski značaj, slavnostni in praznični videz, pa tudi narodnostno deklaracijski, kar ima posebni pomen v zdomstvu. Z našo narodno nošo kažemo svetu okus naših dedov in pradedov ter izražamo svojo narodno zavest, naš novi rod pa, rojen že v Argentini, s ponom kaže z njo na narod svojega porekla.

Zedinjena Slovenija zato vabi vse, ki imajo narodne noše, naj se udeležijo Slovenskega dne! Noben narodni kroj naj ne ostane doma!

Slomškov dom, ki je že pred desetimi leti začel tečaj za nabavo in izdelovanje narodnih noš ter je uspel z 80 novimi nošami, je tudi sedaj začel z drugim tečajem.

V soboto in nedeljo od 6 do 9 zvečer si lahko tam izberete blago in barvo za obleke ter tudi dobite navodila, kako izdelati avbe in vse, kar spada k pravi, pristni slovenski narodni noši.

Na Belo nedeljo pa — vsi v manifestacijski sprevid!

Anketa med Slovenci v Kanadi

V Kanadi smo pričeli zbirati material o vseljevanju Slovencev v to veliko državo. To priložnost smo tudi porabili za izvedbo posebne sociološke ankete. Ko objavljamo rezultate te ankete, moramo seveda izbrati priložnost in se zahvaliti vsem, ki so kakorkoli pomagali pri razdeljevanju formularjev in tistim, ki so izpolnjene obrazce kontrolirali in ocenjevali. Seveda gre zahvala vsem, ki so do postavljenega roka vrnilli obrazce. Prav tako tudi onemu edinemu rojaku, ki je komentiral z „this is none of your business — to ni vaš posel“, ker je tudi to nek izraz mnenja.

Seveda nismo mogli zajeti vseh Slovencev z anketo, zato pa smo vprašalne pole skušali razdeliti tako, da ne bi nobena skupina, na katere moremo nekako razdeliti Slovence naseljene v Kanadi, prejela povprečno več obrazcev, kot ji po številu gre. Pripomniti moramo, da je v Kanadi šlo do 1500 „staronaseljencev“, okrog 8000 jih je političnih, do čim cenimo, da je „ekonomskih“ vseljencev do 15000.

Anketnih obrazcev je bilo razdeljenih 4107, izpolnjenih smo prejeli 182,

kar znaša 44,4%. Upali smo na večji odziv na anketo, vendar tudi s tem manjšim odstotkom anketa ne izgubi na veljavi. Mnogokrat anketa ne dosežejo več kot 20 do 30 odstotkov odgovorov. Ker so v našem primeru v veliki večini v anketi zaobsežene družine, moramo sklepati, da je anketa zajela kakih 700 oseb.

Prvo vprašanje v anketi se je nanašalo na čas naselitve. Iz odgovorov je razvidno, da je do leta 1944, to je v prvi dobi slovenske imigracije, ki jo običajno nazivamo „stara“, prišlo 12%. Drugi dobi, dobi „političnih“ imigrantov do leta 1949 pripada 20%; v dobi od 1949 do 1951 moremo že razlikovati še naselitev „političnih“ vseljencev, vmes so že nekateri „ekonomski“, tej dobi pripada 9%. V naslednji dobi, od leta 1951 do 1959, z 22%, so v glavnem že „ekonomski“ vseljenci in le posamezniki, ki so „politični“. Večino teh vseljencev sestavljajo Prekmurci. Naslednje dobo v desetletju od 1957 do 1967 z 28% sestavljajo v glavnem vseljenci iz ekonomskih vzrokov in pa sorodniki, ki so jih poklicali v Kanado. V zadnjih

letih od 1967 do 1973 je vseljencev po podatkih iz ankete 9%, so to ekonomski, a število začanja padati.

Na naslednje vprašanje: Zakaj ste emigrirali?, so odgovorili sledeči: 28% iz političnih razlogov, 36% iz ekonomskih, 11% zaradi družine, iz raznih razlogov 16%; 9% anketirancev pa ni odgovorilo.

Na vprašanje o civilnem stanu je 86,3% odgovorilo, da so poročeni s Slovenko oziroma Slovencec, s tujcem ali tujko 7,2%, samskih pa je 6,5%. Poročeni imajo 371 otrok, povprečno na družino 2,21. Ta povpreček je nekoliko višji, kot kanadski, ki je 2,15.

Kanadsko državljanstvo je privzelo 85,7%, ndržavljanstvo je 10,3%, na vprašanje jih ni odgovorilo 4%.

Odgovori glede vrnitve so takile: Samo 3,3% je trdno odločenih za vrnitev v domovino; vrnitev veže na spremembo političnih razmer 7,2%; 9,3% bi se vrnilo le v primeru spremembe raznih pogojev, predvsem ekonomskih, do čim velika večina, 62,1%, ne misli na stalno vrnitev.

Po zaposlitvi so v Kanadi na prvem mestu tovarniški delavci (30,20%), sledi stavbeni delavci (18,82%), profesionalci — v službi — je 13,18%, v

samosvojnih poklicih dela le 2,20%. v raznih poklicih jih je 23,60%, upokojencev pa je 12,00%.

Zanimivi so odgovori glede višine zasluzka naseljenih Slovencev; zasluzek je računani v letnem znesku, vključen je seveda zasluzek vse družine. Do 4000 kanadskih dolarjev dobi 1,10% anketirancev, do 6000 tudi 1,10%, do 8000 7,14%, do 10000 3,30%, do 12000 8,24%, nad 12000 pa 55,00%.

Razčlenitev visokih zasluzkov pa da naslednjo sliko: Od 12000 do 14000 dolarjev — 5,00%, od 14000 do 16000 — 19,80%, od 16000 do 20000 — 7,70%, od 25000 do 30000 — 2,70%, nad 30000 — 7,70%.

Največji letni zasluzek znaša 70000 kan. dolarjev, sledi zasluzek z 62000 kan. dolarji. Na to vprašanje pa ni odgovorilo 24% anketirancev.

Iz zgornjih podatkov o zasluzku je razvidno, da Slovenci v Kanadi kar dobro služijo, saj je dve tretjini slovenskih družin nad torontskim povprečjem. Srednja plača industrijskega delavca je namreč bila leta 1973 9000 kan. dolarjev na leto, povprečni družinski dohodek pa 12400 kan. dolarjev. V družinski dohodek pa anketiranci najbrž niso vključili dohodek od investicij, kar

bi verjetno še nekoliko zvišalo povprečje.

V lastni hiši stanuje 90,00% anketirancev, v najetem stanovanju pa 4,40%, ostali niso odgovorili na vprašanje.

Slovenci imajo denar tudi naložen. Iz odgovorov je razvidno, da ga je vložilo v zemljišča 22,50%, v stanovanjske hiše 6,60%, v obveznicah in delnicah pa ima naložen denar 18,70%.

Na vprašanje o zaposlitvi je odgovorilo 44,40%, da dela v istem poklicu kot v domovini, 38,00% pa je svoj poklic po vselitvi v Kanado zamenjalo.

S plačo oziroma zasluzkom je v Kanadi zadovoljnih 77,00%, ni pa zadovoljnih z njo 12,60% anketirancev. Približno isti odstotek velja v odgovor na vprašanje o odnosih med delodajalcem (70,30% — 12,10%). Da so bili odnosi slabši v Sloveniji, izjavilo 56,00% anketirancev, da so bili boljši pa 11,50%. Glede sindikatov se je izjavilo 31,86%, da so kanadski sindikati premočni, 11,50% pa da so prešlabotni, 59,30% anketirancev meni, da so bili sindikati v Sloveniji slabši, 15,40% pa je nasprotnega mnenja.

Na vprašanje, kaj bi volili na kanadskih volitvah, se je 66,48% izjavilo v prid liberalcem, 10,00% za konserva-

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Slovenski industriji zdravil, ljubljanski „Lek“ in novomeška „Krka“ sta 15. marca na skupni seji delovnih organizacij sklenili ustanoviti enotno podjetje, ki pa ima seveda visoko doneč naslov „sestavljena organizacija združenega dela“. Skupna komisija, ki bo začela urediti dogovor, bo sestavljena iz predsednikov delavskih svetov, družbenopolitičnih organizacij, predstavnikov pravnih služb in predstavnikov dejavnosti, ki jih bodo v prihodnje združevali.

TRBOVLJE — V zasavskih rudnikih so pripravili nov načrt za letni izkop. Ta naj bi se od lanskih 1.724.000 nakopanih ton premoga dvignil na 1.800.000 ton. Seveda pa bo tak izkop mogoč le s sobotnim delom rudarjev, ki bi — po predračunu — ob sobotah nakopali vsega skupaj 126.000 ton. Namravajo pa še povečati izkop v prihodnjih letih, vendar bo to mogoče le z večjo modernizacijo naprav in pa tudi z dvigom produktivnosti, katero bi dvignili kar za 11 odstotkov. Poleg problema o dvigu izkopa pa premogovnike mori še neustrezna cena premoga. Problem je tudi rudnik Zagorje, ki je imel v preteklem letu 14,5 milijonov dinarjev izgube.

LJUBLJANA — Slovensko ustavno sodišče je 14. marca razpravljalo o ustavnosti in zakonitosti tehničnega pravilnika Mariborskega vodovoda. Razpravo so sprožili na zahtevo nekega Staneta Bobka, ki je menil, da mariborski vodovod s svojim pravilnikom razširja svoja „osnovna sredstva“ — po domače kapital. Po tem pravilniku morajo odjemalci vodne plačati vodomer in priključek, pa tudi stroške za izvedbo priključka in še eventualno popravilo prekopanega cestišča, potem vsa napeljava postane last vodovodnega podjetja, investitorju ali odjemalcu ostane v lasti le del, ki je napeljan po njegovem zemljišču. Sodišče je razpravljalo o tem, toda končno odločbo še niso utegnili sporočiti.

LJUBLJANA — Po uradni statistiki so se v Sloveniji od lanskega februarja do letošnjega marca zvišale „kulturne“ storitve za 40,2%, presno maslo za 38,5%, usnjeni izdelki za 37,9%, razsvetljava za 27,5%. Življenjski stroški štiricelarske družine pa so se zato povišali za 21,9%. Od tega so se največ povečali stroški za promet — 29,5%, kurjava in razsvetljava — za 28,7%, stroški za kulturo, oddih in razvedrilo — za 23,2%, stanovanjske najemnine — za 22,8%, obleka in obutev za 21,7%, hrana za 21,5%, stroški za higieno 14,3%, stroški za tobak in pijače pa za 5,7%.

HOČE — V vsej Sloveniji primanjkuje lesa, ki ga potrebujejo za izdelavo električnih drogov. Dosedaj so uporabljali le kostonjev les. Na simpoziju o uporabi lesa v električnem omrežju, ki se je končalo 3. marca v Hočah, so

ugotovili, da je v Sloveniji vse manj tega lesa, ker je okoli 70% kostonjevih drogov prizadel kostonjev rak. Stokovnjaki so preučili možnost uporabe akacijevga lesa, ker so na razpolago številne robinije vrste, govorili so tudi o možnosti večje uporabe impregniranih smrekovih in borovih drogov. V vsej Sloveniji je po cenitvi nad 600.000 lesenih električnih drogov, ki jih je treba sistematično obnavljati.

LJUBLJANA — Znani Slovenski trio — sestavljajo ga pianist Aci Bertonec, violinist Dejan Bravničar in violončelist Ciril Škerjanec — se je iz bogvekakšnih razlogov, ki pa so kar precej opazni — preimenoval v Trio Tartini. Pod tem imenom je Trio že gostoval pred nedavnim v Italiji... Tartini (1692–1770) je bil sicer imeniten italijanski violinist in skladatelj, ter je tudi znan kot ustanovitelj italijanske moderne violinske šole. Res pa je, da je bil rojen v Piranu. Trio Tartini je imel v južni Italiji štiri koncerte, na katerih je izvajal dela Šoštakoviča, Mozarta, Ravela ter slovenskega skladatelja Iva Petriča.

Umrli so od 7. do 15. marca 1974:

LJUBLJANA — Ivan Topolovšek, up.; Lojze Jarc, car. inšp.; Jože Skušek, zlatar v p.; Jožefa Logar r. Person; Boris Grad, pedagog; Ladislav Lampic (60), duhovnik in prof. kemije v p.; Bojan Šinkar, stroj, stavec; Roža Kveder, tajnica fakultete za sociologijo; Franciška Flego r. Šuc (88); Marija Adamič r. Tršar (96); Franc Remškar, šol. upr. v p.; Marija Škof r. Švigelj; Amalija Debevc, up. (81); Stanko Oblak, up.; Vinko Kacič, up.; Cene Jež, up. (72); Neža Okrupa r. Ilijaš (81); Štefi Gros r. Praznik; Katarina Kralj; Justa Erjavc; Marinka Kalčič; Zlata Grošelj, prof. v p.; Jožica Jageman, up.; Franciška Cengic, up.; Alojzija Tominec r. Arnežič, uč. v p.; Marija Tavžec r. Zajc; Alojzija Jerič r. Cerer (85).

RAZNI KRAJI — Franc Perhavec, up.; Štepan vas; Elza Knafelj r. Medvešek, Celovec; Kazimir Piščanec, up.; Koper; Jožef Potočnik, up. (80); Celje; Hočevarjeva mama, Ambrus; Zofija Rožaj, Sava pri Litiji; Marica Šošter r. Kožuh, Frankolovo; Elizabeta Boh r. Dolar (81), Vranksko; Edvard Tavčar, Datovlje; Marija Bratec r. Goršek, Griže; Cita Peterc, Kamnik; Ivan Sojer, up.; Podgorica; Joško Knez, up. (94); Srpenica; Pepca Arnež, Pred-dvor; Ivica Ferjančič r. Ulčakar, Zavid; Matija Praprotnik, up. (82); Šentvid; Stanko Smrdelj, Pivka; Leopoldina Pestevšek r. Presinger (89); Celje; Lojzka Potokar v. Anžič, Štepania vas; Janez Potokar, up.; Višnja gora; Rudolf Ambrož, up.; Vevče; Jožefa Trebušak r. Medija (78); Zagorje; Ivan Koželj, up.; Trbovlje; Lojze Jarc, Novo mesto; Ignac Praprotnik, Tržič; Ivan Guček, up.; Radeče; Alojz Cestnik kovač, Kamnik; Jurij Lacker, up. (75); Celje; Jože Horjak, up.; Velenje; Franc Artač, up. (89); Borovnica; Ivana Zabukovec (89); Lož; Janez Zakrajšek, Lužarji; Marija Gašperšič r. Praprotnik, Lesce; Franc Gaber, up.; Šmihel pri Novem mestu; Marija Čadež (91); Ziri; Marija Zdešar r. Žibelnik (83); Babna gora; Marija Rožanc, Brezje pri Cerknici; Alojz Kordiš, Travnik; Anton Zmavsar, up. vodja zemljiške knjige (75), Slovenske Konjice; Jože Smrček, Žužemberk; Jože Flis, Domžale; Jože Mozetič, Idrija; Jože Novak, up. (79), Novo mesto; Amalija Ludvizer r. Anžiček, Litiia; Pepca Bizjak r. Berogallia, Smartno pri Litiji.

Pri zadnjem svojem obisku pa so izletniki našli naslednje pomanjkljivosti ali napake: Ni jim ugajal novi sistem (20,30%), slabe ceste (8,80%), nevljudnost (13,73%), pijanci (2,2%), umazanija (3,3%). Nekaterim niso ugajale cigarete, drugim zapuščene kmetije, ni jim ugajala neenakost, pa po stopavanje pri delu in nevarni vozači na cestah.

Na vprašanje, ali bi morda ljudje v Sloveniji živeli bolje, ko bi tam imeli gospodarski sistem podoben kanadskemu ali zapadnoevropskemu, je pritrilno odgovorilo 83,50%. Negativno, z uemeljevanjem, da je sedanji sistem, ki vlada v Jugoslaviji in Sloveniji boljši, pa 11,00%. Vprašanja ni komentiralo 5,50%.

Zadnje vprašanje ankete — Ako bi bil v Sloveniji referendum, kaj bi volili na vprašanje, ali želite, da ostane Slovenija v Jugoslaviji, povezani le v rahli konfederaciji, to je zvezi držav, ali pa želite neodvisno Slovensko državo brez Jugoslavije.

Za prvo, to je za Slovenijo in konfederativni Jugoslaviji, se je izjavilo 55% anketirancev, za popolnoma neodvisno Slovenijo pa 33%. Ni pa se niti jasno niti nejasno izjavilo 12% anketirancev.

Iz poročila Petra Urbanca Toronto, dne 22. februarja 1974

Občni zbor „Zedinjene Slovenije“

27. REDNO LETNO ZBOROVANJE OSREDNJEGA IDRUSTVA

Pregled delovanja naših organizacij in društev se redno vsako leto podaja na občnih zborih. Tam se iz poročil odbornikov, in statistih, na debati in vprašanjih članov dobi sliko o aktivnosti ali pasivnosti skupin, organizacij in po njih tudi celotne skupnosti. V vrsti občnih zborov je gotovo eden najvažnejših prav zbor naše osrednje organizacije, saj je njena dolžnost, poleg lastnega dela, pospeševati in koordinirati delo ostalih društev.

27. redni letni občni zbor „Zedinjene Slovenije“, osrednjega slovenskega društva v Argentini, je bil v nedeljo 24. marca v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Ob prisotnosti članov ga je začel predsednik Božo Stariha, ki je po pozdravu predlagal poslati pozdravna pisma z občnega zbora predsedniku Republike, kardinalu-nadžkofu Buenos Airesa, ter predsedniku Narodnega odbora za Slovenijo. Prebrana pozdravna pisma so navzoči sprejeli z odobravanjem.

Po posvetitvi spomina šestnajstim članom, ki so umrli v preteklem letu, za katere so navzoči opravili kratko molitev, katero je vodil delegat slov. dušnih pastirjev v Argentini msgr. Anton Orehar, sta bila izvoljena dva overovatelja zapisnika občnega zbora in sicer gdč. Katica Kovač in Maks Osojnik.

Odborniška poročila

Takoj nato so sledila poročila posameznih odbornikov, v katerih je bila podana lepa slika o delovanju društva v pretekli dobi. *Tajnik Vilko Cuderman* je najprej podal pregled sej, ki so jih v preteklem letu imeli v sklopu upravnega sveta, izvršnega odbora in o sestankih medorganizacijskega sveta. Prav tako so se vršili tedenski posveti odbornikov, sestanki referentov in več sestankov mladinskega sveta. Tajniško poročilo je podalo tudi pregled sodelovanja članov, zlasti o plačevanju članarine, o posmrtni podpori in dodatnem zavarovanju. Končno je poudarjal potrebo da se društveni odbor pomladi in prosil vse člane, da društvu pri tem pomagajo.

Blagajnik *Franc Pergar* je pokazal zadovoljivo gospodarsko stanje, ki je zasluga zlasti izrednih podpornikov, ki so v veliki meri omogočili delo društva. Denarno stanje je bilo razvidno iz posameznih postavk letnega obračuna.

Poročilo kulturnega referenta *arh. Jureta Vombergarja* se je dotikalo zlasti prosvetnih večerov, v katerih je bil uveden nov način in sicer predavanja po okoliških domovih; skupno je bilo sedem predavanj in je tem večerom prisostvovalo nad 600 rojakov. Nakazal je kulturno delo v okviru Spominke proslave in Slovenskega dne, pa sploh delež društva pri kulturnem delovanju skupnosti.

Obširno in potanko je bilo poročilo šolskega referenta. *Franc Vitrih* je podal izčrpno sliko o šolskih tečajih na področju Buenos Airesa, pa tudi v Mendoza, Miramaru in Bariločah. Zaradi izredne važnosti, ki jo ima šola za našo skupnost, bomo njegovo poročilo bolj izčrpno objavili v bodoče.

O srednješolskem tečaju je pročala *ga. Naca Osterc*. Podala je pregled posameznih letnikov, število dijakov (165) in profesorskih moči (13), ter predmetov ki se poučujejo. Proforski zbor je imel letos tudi dva tečaja (Vodila dr. Milan Komar in Zorko Simčič): peti letnik pa je tudi to pot izdal almanah.

Mladinski referent *ing. Jernej Dobovšek* je podal predlog mladinskih koordinacijskih svetov v letu 1973. Teh se udeležujejo zastopniki domov in organizacij. Zaključki teh svetov, in zlasti njih izpolnitev, so bistvene važnosti za uspešno delovanje na mladinskem področju.

Prof. *Tine Vivod* je poročal o vadi-teljskih tečajih, katerih delo se razteza že v sedmo leto. Eden najbolj vidnih uspehov teh tečajev v zadnjem letu je bilo delovanje po šolah in domovih, organizacija počitniške kolonije na kinti SLOGE (udeležilo letos 95 otrok) ter izdaja Prvega slovenskega priročnika za vadiatelje telesne vzgoje v osnovnih šolah. Prof. Vivod, (ki je bil glavni po-

budnik pri tej knjigi), se je za nje izid zahvalil zlasti predsedniku Zedinjene Slovenije in pa tiskarju Vilku Čeču.

Poročilo predsednika

Ko so posamezni odborniki podali svoje referate, je celotno delo društva nakazal v svojem poročilu še predsednik Zedinjene Slovenije *Božo Stariha*. Najprej je obdelal prireditve, ki jih je društvo organiziralo v zadnji dobi: osrednji prireditvi Slovenski dan, ki je tradicionalno na belo nedeljo, ter Spominski dan, ko se skupnost oddolži spominu žrtev komunistične revolucije in vojne.

Društvo je nato sodelovalo skupno z Medorganizacijskim svetom pri organizaciji proslave 25-letnice pevskega zbora Gallus. Priredilo pa je tudi vse-slovensko tombolo za izdajo in tisk slovenske učne knjige za naše šole, v Slomškovem domu, s pomočjo vseh domov in pod vodstvom Janeza Brule.

Društvo ima tudi zveze s sorodnimi organizacijami drugih narodnosti, npr. s skupinami Poljakov, Ukrajincev itd. Za svoje pravno delovanje pa ima redne zveze tudi z Inspección General de Justicia. Poleg tega pa je v notranjem oziru društvo skrbelo zlasti za dobre odnose z vsemi organizacijami ter za povezavo in sodelovanje med domovi.

Medorganizacijski svet pod pokroviteljstvom Zedinjene Slovenije je posvečal izredno skrb mladinskemu vprašanju. Skrb zlasti organizaciji mladinskih pevskih zborov, Koordinacijskemu

mladinskemu svetu in v okviru tega se bo organiziral poseben odbor za naraščajnike in mladce pod vodstvom ge. Marjane Marn. S tem bi bila zajeta prehodna doba mladine med končanjem ljudskošolskega tečaja in vstopa v mladinske organizacije.

Kar pa, se članstva tiče, se posveča velik trud v pridobivanje novih, zlasti mladih članov. V pretekli dobi je bil prirastek za 250 novih članov. Predsednik Stariha je omenjal tudi objavljane delovanja društva v našem časopisu, ter opozarjal na pomanjkanje zanimanja pri mladini za društveno delo.

Poročilo se je dotaknilo tudi položaja mladinskega zemljišča na Pristavi, na katerem je bil končno poravnana dolg. Podpisniki kupne pogodbe žele prenesti zemljišče v last društva. Prav tako se študira možnost, da bi se, na prošnjo dr. Arka, prepisal na društvo Planinski stan v Bariločah.

Predsednik je v svojem poročilu tudi omenil izdajo Vadiateljskega priročnika, ter na Zgodovino društva ob njegovi 25 letnici, ki je bila izpod peresa Franca Perniška objavljena v Zborniku Svobodne Slovenije. Omenil je še delovanje knjižnice in pa slovenske radijske ure. Ob koncu pa se je zahvalil za pomoč in naklonjenost članom.

Po razgovoru o poročilih je v imenu nadzornega odbora poročal Emil Cof o pregledu poslovnih knjig in predlagal, naj občni zbor odobri poročila in računski zaključek, kar je bilo soglasno sprejeto.

Tako je bil zaključen občni zbor Zedinjene Slovenije, ki stopa v novo leto svojega delovanja, z obnovljenim optimizmom in jasnimi ciljem delati za slovensko skupnost v Argentini.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Poroče. V petek, 29. marca, sta se v slov. cerkvi Marije Pomagaj poročila Franc Jani Willenpart in Martina Katarina Potočnik. Za priče so bili njuni starši, ga. Marija Willenpart in Matevž Potočnik. Poročal pa je g. Jurij Rode.

V cerkvi sv. Ivane Arške v Ciudadeli sta se 30. marca poročila gdč. Helena Jelocnik in Ricardo Piñeiro. Za priči sta bila ženina mati ga. Elena Piñeiro in nevestin oče Avgust Jelocnik. Poročil je med sv. mašo delegat msgr. Anton Orehar.

Srečnim novoročencem naše iskrene čestitke.

DR. GNIDOVEC — 60-letnik

Pred dnevi je v naši skupnosti praznoval lep življenjski jubilej — 60-letno plodovitega življenja, mož in duhovnik, katerega delo včasih ni zelo vidno, a je toliko bolj pomembno za našo skupnost in naš narod: dr. Franc Gnidovec.

Njegova življenjska pot je rojakom znana, a orišimo je vsaj v kratkih potezah.

Naš jubilar je zagledal luč sveta 29. marca 1914 v župniji Ajdovec nad Žužemberkom. Ko je dorasel otroškim letom, je nastopil pot študija. Podal se je na gimnazijo v Novo mesto, od koder je nato prestopil v Škofovo zavode. Že v gimnaziji je bil odličnjak in v tem svojstvu tudi maturiral leta 1933.

Ker je globoko čutil Gospodov klic, je pogumno nastopil pot duhovništva. Vstopil je v semenišče in študiral na bogoslovni fakulteti v Ljubljani. Študije je dokončal leta 1938 in 3. julija istega leta ga je v mašnika posvetil pokojni škof dr. Gregorij Rožman.

Takoj po odpeti novi maši (slavnost je bila 17. julija v Žužemberku) se je moral podati v Novi Sad, da je odslužil vojaški rok. Po njem je nastopil mesto kaplana v št. Petru pri Novem mestu. A njegova nadarjenost je bila padla v oči njegovih profesorjev. Kmalu je zapustil kaplansko mesto in se podal na nadaljnje študije v Ljubljano, zlasti na vzpodbudo dr. Grivca, ki je bil njegov doktorantski mentor. Leta 1941 je bil imenovan prefekt v Baragovem misijonišču, in leto za tem, 1942, je doktoriral s tezo: „Vpliv sv. Gregorija Nazianskega na sv. Cirila in Metoda in na njuni žitji“. Po končanem doktoratu je opravil še proforski izpit za poučevanje verouka na srednjih šolah.

Bila je vojska in komunistična revolucija. Tudi dr. Gnidovec je izredno hudo prizadel, saj so mu komunisti ubili najprej očeta, leta 1945 pa še tri brate, vrnjene iz Vetrinja. Dr. Gnidovec se je podal na grenko pot begunstva. Odšel je v Italijo, kjer je bil izredno aktiven med našimi begunci. In poučeval na slovenski taboriščni gimnaziji. Nato je bil poklican v Brixen, kjer je bogoslovcem na slovenski teološki fakulteti predaval vzhodno bogoslovje.

Prišla je pot v daljni svet. Bogoslovna fakulteta se je preselila v Argentino, in njen pokrovitelj, dr. Gregorij Rožman, je dr. Gnidovca imenoval za izrednega profesorja te fakultete, na kateri je predaval razne predmete. Po odstopu premeta dr. Odarja je bil leta 1952 imenovan za rektorja semenišča in tudi novoustanovljenega škofovega dijaškega zavoda. Od tedaj naprej je s srcem in dušo predan delu za naš „Adrogué“.

A tu ni prenehalo njegovo vseučiliško delo.

Ob ustanovitvi filozofske humanistične fakultete Ukrajinske katoliške univerze s slovenskim oddelkom v Buenos Airesu, leta 1967, je pri univerzi aktivno sodeloval. Od vsega početka je profesor te fakultete, kjer predava v slovenščini staro cerkveno slovanščino, v kasteljanshina pa zgodovino vzhodnega krščanstva in teologijo vzhodnega krščanstva. Dr. Gnidovec je poleg tega avtor številnih člankov. Izdal pa je tudi knjigo mariološke študije „Mati našega Odrašenika“.

Jubilantu ob tem življenjskem mejniku iskreno čestitaje prijatelji in znanci; čestitkam se iz srca pridružuje tudi Svobodna Slovenija.

SLOVENSKA VAS

Občni zbor društva Slovenska vas

V nedeljo, 17. marca, se je vršil 22. redni občni zbor ob zadovoljivi udeležbi članov. Prišel se je ob 16.30 v prostorih Hladnikovega doma.

Predsednik Stane Mehle ga je otvoril in pozdravil vse navzoče. Po določitvi zapisnikarja, skrinatorjev in overovateljev so sledila poročila vseh odbornikov. Iz poročil je bilo razvidno leto intenzivnega delovanja na gospodarskem in gradbenem področju ter z mladino.

Predsednikov poslovljni govor poudarja, da mu je bila glavna misel: „Ko sem prevzel vodstvo tega doma, sem zmeraj poudarjal, da mora biti ta dom nas vseh in za vse. Poudarjal pa tudi, da bo življenje v njem tako, kakršnega si bomo sami ustvarili.“ Danes lahko z veseljem rečemo, da je to res naš dom, dom vseh in za vse in življenje v njem je napolnila mladina. Težko je bilo ustvariti in pripraviti okolje, da mladina z veseljem in rada pride, da najde res pravo in pošteno družbo. Saj mlad človek najbolj potrebuje prijateljstvo in poštenega razvedrila. Dosegli smo, da se mladina ne čuti nekaj ločenega od Društva, temveč da se zaveda, da je del Društva in z društvom dela in sodeluje.“

Nato je našel veliko naprav. Športno igrišče in igrišče za odbojko, razsvetljava na njem, ureditev in končna naprava odra in dvoran. Življenje zidovom pa je dajala družabnost mladih in starejših, športno in kulturno udeleževanje v okviru Društva in mladinskih organizacij.

Po razrešnici, ki jo je predlagal nadzorni odbor, in jo sprejel občni zbor, je bil izvoljen novi odbor, kateremu predseduje Slavko Reven. Novi odbor je sledeči:

Predsednik Slavko Reven, podpredsednik Tone Brule, tajnik Ignacij Glinček, namestnik Jože Gerkman, blagajnik Andrej Goljevšek, namestnik Rado Kokalj, kult. referent Franc Stanovnik, Marija Sušnik, gospodar Martin Boštjančič, podgospodar Stane Jemec, knjižničar Anton Zajc, mladinski referent Franci Sušnik, odborniki: g. Petek Janez, Stane Mehle, Boštjančič Toni (ml.), Črnak Jože (ml.), nadz. odbor: Čampa Jože, Gorše Marija, Šmale Ljudvik, slovenska šola ga. Zdenka Jan, vzajemni sklad Lovro Jan, mladina Borja Rožina, Magdalena Koprivnikar, družbeni odbor: Vilfan Franc.

Ob nastopu se je novi predsednik zahvalil zboru za izkazano zaupanje.

(Nad. na 4. str.)

Slovenec v Argentini

(Nad. s 3. str.)

Sledila je obravnava nekaterih notranjih vprašanj s katerimi je končal občni zbor.

Občni zbor Zveze žena iz Slovenske vasi
V nedeljo, 3. marca so imele matere in žene iz Slovenske vasi prvi občni zbor, po prvem letu delovanja, v katerem jih je vodil pripravljalni odbor pod vodstvom ge. Liljane Brulc.

Po pozdravu vseh navzočih ge. Liljane Brulc je g. Andrej Prebil podal duhovno misel. Sledila so poročila od bornic; takoj je prišlo do volitev na katerih je bil izvoljen sledeči odbor: predsednica ga. Marija Sušnik, podpredsednica ga. Olga Sladič, tajnica ga. Mira Igljč, podtajnica ga. Štefka Žitnik, blagajničarka ga. Lojzka Campa, kult. referentka ga. Liljana Brulc, socialna referentka ga. Majda Hočevar, gospodinje: ga. Miklič Milka in ga. Boštjančičeva, nazorni odbor in zastopnice za Centralno zvezo: Štefka Žitnik, Tončka Sušnik, Milka Klievček.

Ob koncu zbor so gospe dokazale zanimanje po zdravstvenih in kuharskih sestankih, kakor tudi delovati na kulturnem in socialnem področju.

S tem je bil dokončan prvi občni zbor žena.

SAN MARTIN

Predavanje o argentinskih Indijancih

V sredo, 20. marca je imela Liga Zena-Mati v San Martinu svoj redni sestanek, na katerem je sanmartinski dušni pastir g. Jure Rode orisal življenje Indijancev na argentinskem severu, kamor je bil uradno poslan. Pokazal je tudi lepe in zanimive fotografije, ki jih je ob tej priložnosti posnel. Šloča, da ni bilo večjega obiska, zla-

sti s strani fantov in mož. Prihodnji sestanek bo 24. aprila ob 18.30 in so nanj vabljeni poleg žena tudi dekleta, možje in fantje.

CARAPACHAY

Slabo vreme je gotovo tudi pripomoglo, da ni bilo večje udeležbe prejšnjo soboto na proslavi ob tridesetletnici balantičeve smrti. Program je imel dva dela, prvi je bil v dvorani, drugi pa se je vršil na igrišču ob kresu.

Kulturni referent Pirc je ob otvoritvi pozdravil navzoče, posebno še nastopajoče, razložil pomen današnje proslave, nakar je domači pevski zbor zapel tri pesmi. Sledila je recitacija Balantičeve pesmi, ki jo je podal Marko Fink. Pevski zbor Karantanija, pod vodstvom ge. Marije Fink-Geržiničeve je zapel osem pesmi za katere je žel veliko odobravanje; nato smo ponovno slišali recitacijo Balantičeve, ki jo je podal A. Pirc. Sledil je daljši govor profesorja S. Baraga, ki je opisal mladost, delo in pa smrt mladega pesnika, isto je tudi pokazal v številnih slikah. S tem je bil zaključen prvi del proslave, nakar so se navzoči podali na prostok ognju.

V drugem delu je prof. Baraga v kratkih besedah razložil, zakaj smo se ta večer zbrali ravno okoli kresa, nato je zbor Karantanija zapel narodno pesem. Branko Rebozov pa je podal pesem, ki jo je spisal on sam ob tridesetletnici. Domači zbor je zapel pesem sužnjem in pesem svobode, nakar je Janez Žnidar v imenu mladih recital balado o Balantiču, ki jo je spisal tudi mladi Borut Rebozov.

Domači zbor Mladina je zapel venček domobrantskih pesmi in na koncu je ob svitu ognja zadonela od vseh navzočih pesem „Oče, mati, bratje in sestre“.

OBVESTILA

SOBOTA, 6. aprila 1974:

V Slovenski hiši ob 19.30 sestanek SKAD-a. Vabljeni!

V Slovenski hiši ob 15.30 pričetek rednega pouka v srednješolskem tečaju „Rav. Marka Bajuka.“

NEDELJA, 7. aprila 1974:

Na Pristavi v Castelarju tombola.

V Slovenskem zavetišču ob 12 prijeteljski asado.

V Slovenski hiši po mladinski maši (9.30) sestanek fantov in deklet. Predava ga Danica Petriček.

V Slomškovem domu ob 9 blagoslovitev olik in butaric, procesija po vrtu in sv. maša.

NEDELJA, 14. aprila 1974:

V Slovenskem domu v San Martinu velikonočni zajtrk.

V Slomškovem domu pričetek jubilejnega leta slovenske srenje v Ramos Mejia. Ob 19 slovesna velikonočna maša.

SOBOTA, 20. aprila 1974:

Na Pristavi: ples.

NEDELJA, 21. aprila 1974:

V Slomškove domu 19. Slovenski dan združen s proslavo 25. letnice slovenske srenje v Ramos Mejia.

-CETREK, 25. aprila 1974:
V Slov. hiši ob 17.30 sestanek Zveze slovenskih mater in žena. Predava Pavle Rant: „Slovenska družina, kam?“

SOBOTA, 27. aprila 1974:

V Slomškovem domu ob 20. uri občni zbor doma.

NEDELJA, 28. aprila 1974:

V Slovenskem domu v San Martinu obletnica blagoslovitve doma z mašo, akademijo in družabno prireditvijo.

NEDELJA, 5. maja 1974:

V Slov. dom v Carapachayu obletnica dcma.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Slovenski dan bo 21. aprila na belo nedeljo v Slomškovem domu v Ramos Mejia. Ves potek slovenskega dneva bo filmar. Zato, narodne noše, pridite v čim večjem številu! Na tem slovenskem dnevu bo razstava slovenskega tiska. Prosimo gospe in gospodične, da prinesejo pecivo.

Slovenska radijska oddaja bo na veliko nedeljo posvečena temu velikemu krščanskemu prazniku! Oddaja je na radio Antártida, vsako nedeljo, ob 14.30 uri.

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
o 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGROYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejše pohištvo

SPORTNA TEKMOVANJA

Predvideno je, da se bodo letos pod SLOGINIM okriljem vršila naslednja športna tekmovanja:

NOGOMET, ODBOJKA, PING-PONG, ŠAH, TAROK SMUČANJE

Zato že zdaj vabimo vse športnike teh panog, da začno organizirati ekipe, po organizacijah ali domovih, da jih datum razpisa ne bo našel nepripravljenih.

Pri športu namreč tudi velja dejstvo, da:

V SLOGI JE MOČ!

Ljudskošolce in srednješolce pa ponovno opozarjamo na Mladinski interarni natečaj, katerega pogoji so bili objavljeni v zadnji številki Svobodne Slovenije. Rok za pošiljko del je do 30. junija 1974.

Obredi Velikega tedna v slovenski cerkvi Marije Pomagaj

Cvetna nedelja, 7. aprila, ob 9.30:
blagoslov olik, butaric, procesija, sv. maša, med katero se bere Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa. Slovenske butarice bodo kot navadno na razpolago pred obredi.

Veliki četrtek, 11. aprila, ob 19:
Slovesna večerna maša, prenos sv. Rešnjega telesa in češčenje po tem redu: 20—21 žene, 21—22 dekleta, 22—23 možje, 23—24 fantje

Veliki petek, 12. aprila, ob 19:
Berila in evangelij Gospodovega trpljenja in smrti, prošnje, razkrivanje in češčenje sv. križa, sv. obhajilo in križev pot.

Velika sobota, 13. aprila, ob 22:
1. slavlje luči, 2. besedno bogoslužje, 3. krstno bogoslužje, 4. evharistično bogoslužje — slovesna sv. maša velikonočne vigilije.

● Pel bo S. P. Z. „Gallus“

TRETJA NAGRADNA KRIŽANKA

Opozarjamo vse bralce, ki rešujejo nagradne križanke, da je v tretji nagradni križanki Vodoravno, pravilno 11) Beračica in ne 10), kot je pomotoma zapisal avtor.

Slovenski dom v San Martinu

sporoča, da bo:

7. aprila popoldne v domu sklep duhovne obnove;

14. aprila po sv. maši v domu velikonočni zajtrk;

28. aprila obletnica blagoslovitve doma z mašo, akademijo in družabno prireditvijo.

KUHARSKI TEČAJ V SLOVENSKI HIŠI

Vsako sredo od 17 do 20.

Pričetek 8 maja.

Prijave tel. 758-5795 in 69-9503

Vodj ga. Mira Eckerjeva

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE ZAMORA

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina
Uredniški odbor:
Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Argentino
Correo
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 2.233.341

Naročnina Svobodne Slovenije za 1. 1974 za Argentino \$ 105.— (10.500) — pri pošiljanju po pošti \$ 110.— (11.000). ZDA in Kanada 16 USA dol.; za Evropo pa 19 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 12 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estado Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

DR. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in traumatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed.
Zahtevajte določitev ure na
telefonu 49-5855.

Privatni telefon: 628-4188

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

SLOVENSKI DAN

- Geslo 19. Slovenskega dne: GRADIMO SLOVENSKO PRIHODNOST
- Letos bo na belo nedeljo, 21. aprila, na vrtu Slomškovega doma. Združen bo s PROSLAVO 25-LENICE SLOVENSKE SRENJE V RAMOS MEJIA.
- Pričetek ob 10: Pozdrav, dviganje zastav, odkritje spomlnske plošče in sv. maša. Po cerkvenem opravilu: Pozdrav rojakom po svetu, ljudska napitnica in kosilo.
- Popoldne ob 16: Pozdrav predsednika ZS, slavnostna beseda, zborna recitacija mladine, folklorni plesi, nastopi Slomškove šole in SPZ Gallus.
- Sledi prosta zabava. Na razpolago bodo okusno pripravljena narodna jedila. Tečila se bo rujna kapljica, za to priložnost poslana iz Mendoze od naših rjakov.
- Posebnost letošnjega Slovenskega dne bo poseben SLOVENSKI STANT in RAZSTAVA SLOVENSKEGA IZSELJNSKEGA TISKA, ki bo na razpolago udeležencem.
- Na skupno slovensko manifestacijo vabimo vse rojake, prav posebno pa še SLOVENSKE NARODNE NOŠE iz vseh okrajev.
- V primeru slabega vremena bo slavlje naslednjo nedeljo.

Gradimo slovensko prihodnost!

Vabi ZEDINJENA SLOVENIJA

Gdbor Slovenskega zavetišča

vabi na

PRIJATELJSKI ASADO

v nedeljo, dne 7. aprila 1974.

Začetek točno ob 12 zaradi popoldanskih prireditev v drugih središčih.

Organización Turística

d.n.s.t. leg.0675

KRAJEVNA IN MEDNARODNA POTOVANJA IN IZLETI

- Privatne letalske proge
- Organizacije sprejemov
- Yachting — lov in ribolov
- Celotna organizacija znanstvenih in tehničnih kongresov

Corrientes 989
4º piso
Tel. 392-0556

PRISTAVA v Castelarju Nedelja, 7. aprila 1974

6. TOMBOLA

Glavni dobitek: lepa moderna spalnica, izdelek priznanega mizarskega mojstra Franceta Gričarja
Nad 500 lepih in vrednih dobitkov!

Opoldne bo skupno kosilo, ob vsakem vremenu. Na razpolago bo domača telečja pečenka.

Ob 15. uri ZACETEK TOMBOLE.

- Priporočamo se za dobitke in tudi za darove v denarju. Gospe lepo prosimo za pecivo.
- V primeru slabega vremena bo tombola preložena na nedeljo, 9. junija 1974.
- Kupujte tablice v predprodaji! Pridite na tombolo! Pomagajte nam zgraditi naš skupni dom na Pristavi!